

Yalnız Yolcu

– baba özcan · 27 Ağustos 2012

aniden irkildim sanki içim titredi bir gün değil bir yıl gibi uzaktan geldi canımın canı
sadece bir yalnızlık hissettim
kimsenin kendinden başka anlayamayacağı türden
ufaktan başladı şimdi içimi kemirip kemirip
beni her gün biraz daha örseleyip
manidar olmayı hak etmişim gibi
o alaycı bir anlayışın içinde kaybolmayı
isteyen bir oluşum var ama ben burdayken asla

çok acımasız değil zaten her günüm
biraz kaçarken birazda kovalayan olmak var
zaten hayat kendince bir kayboluş aslında
çok da üzülmeden kabul etmek gerek
içindeki yalnızlığın
aslında senin en büyük düşmanın...
asıl sorun olan
nerden başlamak gerekiyor ki?
ben bunun için burdayım zaten
o uzun yolculuğun yalnız yolcusuyum...
tek ve özgür yıkılan karanlığın acımasız yolcusu...
baba özcan